

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: PhDr. H. P.

proti
žalovanému: Obvodní soud pro Prahu 2
sídlem Francouzská 19, 120 00 Praha 2

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2014 sp.zn. 40 Si 78/2013, ve věci poskytnutí informací

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobkyně se domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla podle § 17 odst.5 zákona č. 106/1999 Sb., v příslušném znění (dále jen „informační zákon“) odložena její žádost o poskytnutí informací.
2. Žalobkyně namítla, že odmítnutím pro nezaplacení úhrady bylo zasaženo do jejích ústavních práv, když žádala o poskytnutí „odškodňovací“ judikatury, která dokládá rovnost účastníků před zákonem. Požadovaná částka 34 900 Kč je zcela nepřiměřená povaze žádané informace a majetkovým poměrům průměrného občana státu, ve skutečnosti představuje bránění práva.
3. Žalovaný s poukazem na judikaturu správních soudů navrhl zamítnutí žaloby, když postupoval zcela v souladu se zákonnou úpravou.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně požádala žalovaného dne 27.2.2013 o poskytnutí pravomocných rozsudků vydaných žalovaným v letech 2011 až 2012 v řízeních o odškodnění podle zákona č.82/1998 Sb., s výjimkou odškodnění za škodu (újmu) v řízeních trestních, kterými žalobám (byť jen z části) vyhověl. Žalovaný poté vyzval žalobkyni k zaplacení úhrady ve výši 204 000 Kč, částku odůvodnil množstvím spisů (celkem 10 189 pravomocných rozsudků v agendě C a EC) a časem, v němž budou pracovníci muset vyhledat informace (celkem 1020 hodin). Ke stížnosti žalobkyně rozhodlo ministerstvo spravedlnosti dne 1.8.2014 tak, že snížilo úhradu na 34 900 Kč, když rozsah prověřovaných spisů bylo podle ministerstva možno snížit na základě kódů ve statistických listech. Počet prověřovaných spisů tak klesl na 1745, což se poté promítlo do výpočtu částky. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nezaplatila částku 34 900 Kč ve lhůtě 60 dnů po doručení rozhodnutí ministerstva spravedlnosti, žalovaný její žádost o poskytnutí informací odložil dne 21.10.2014, o čemž žalobkyni informoval.
6. Krajský soud předesílá, že podle ustálené judikatury správních soudů platí, že míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobkyni u soudu dostane. Čím jsou žalobní body obecnější, tím obecněji k nim správní soud přistoupí a posoudí je. Není na místě, aby soud za žalobkyni spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Podle dlouhodobé judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví dále platí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí povinného subjektu o odložení žádosti podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, soud neposuzuje věcně důvody pro poskytnutí nebo neposkytnutí požadované informace, nýbrž posuzuje pouze, zda jsou dány podmínky pro uplatnění úhrady nákladů podle § 17 odst. 1 citovaného zákona, resp. posoudí přiměřenost výše úhrady vzhledem k povaze informace a tomu odpovídajícímu rozsahu vyhledání informace (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4.11.2015 č.j. 10 A 4/2014-148). V daném případě žádal žalovaný jako povinný subjekt úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (§ 17 odst.1 informačního zákona), přičemž celý postup vyhledávání a prověřování byl podrobně, srozumitelně a logicky popsán ve výše citovaném rozhodnutí ministerstva spravedlnosti. Žalobkynina námitka co do přiměřenosti požadované částky byla formulována naprosto obecně, proto považuje soud za dostačující ztotožnit se s argumentací ministerstva spravedlnosti v rozhodnutí ze dne

1.8.2014 a uzavřít, že úhrada ve výši 34 900 Kč je vzhledem k povaze informace a tomu odpovídajícímu rozsahu vyhledání informace přiměřená (nutno vytřídit rozhodnutí, kterými bylo vyhověno, celkem 1745 spisů). Pokud jde o námitku, že žalobkyně žádala o „odškodňovací“ judikaturu, k tomu soud uvádí, že z informačního zákona ani z žádných dalších právních předpisů nevyplývá, že by rozsudky o odškodnění podle zákona č.82/1998 Sb. podléhaly nějakému zvláštnímu režimu z hlediska přístupu k informacím, potažmo z hlediska hrazení nákladů s tím spojených. Soud si je vědom, že podle Listiny základních práv a svobod patří právo na informace mezi základní politická práva, avšak žádné právo nestojí osamoceně a nelze jej vykládat a uplatňovat bezbřezě. V tom, že žalovaný jako povinný subjekt žádal v dané věci po žalobkyni úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, soud neshledává žádný zásah do jejích ústavních práv.

7. Soud tedy zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.
8. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, který má v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činností nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 27. listopadu 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu